

[Undervisningsministeren.]

ten. Der arbejdes med nyordningen, men der er naturligvis mange praktiske problemer at afklare omkring en så væsentlig sag, og jeg finder det ikke rigtigt nu at stille de uddannelsessøgende bestemte beløb i udsigt; det vil fremgå af lovforslaget.

Freddy Madsen (DKP):

Nu hører det jo ellers til almindelighederne her i salen i denne spørgetid, at det er spørgeren, der takker ministeren; i denne sag var det altså omvendt, og det kan jeg naturligvis glæde mig over, men jeg må nok sige, at jeg tror, ministeren har draget lidt for forhastede slutninger af mit spørgsmål.

Sagen er jo den, at vi sidste år, som ministeren sagde, på grundlag af den tidligere uddannelsesstøttelov fremsatte et forslag, som vi syntes var rimeligt og fornuftigt. Det viste sig jo også – og det kom i og for sig ikke som nogen overraskelse i dette ting – at der ikke var flertal for at gennemføre en sådan ordning. Men det betyder ikke, at vi så har opgivet. Det foranlediger os til gang på gang at rejse dette alvorlige problem, men vi har også i denne sag stillet os imødekomende over for, at hvis der i ministerens forslag skulle ligge noget – det har vi lidt skepsis over for – som kunne være til gavn for de uddannelsessøgende, skulle denne mulighed da ikke lades uforsøgt. I betragtning af, at vi tidligere har været stillet over for, at når vi når frem til 1. marts eller deromkring, så siger folketingets partier sådan med en bred håndbevægelse, at vi har megen velvilje over for forslaget, men af mange tekniske grunde kan det altså ikke lade sig gøre at gennemføre det, så synes vi, at vi har villet minde ministeren om, at tiden faktisk løber, og at der må tages initiativer på det område.

Baggrunden er jo ret så dystert, for hvis vi ser på de beregninger, som faktisk foreligger, og som de uddannelsessøgende selv har måttet lade foretage, men som jeg tror på er rigtige, så havde vi den situation, at i 1974 dækkede uddannelsesstøtten omkring ved halvdelen af de faktiske leveomkostninger, men hvis det bliver fremskrevet til nuværende tidspunkt, er vi nede på en dækningsgrad på 21 pct. Det betyder i realiteten, at selv om de uddannelsessøgende får uddannelsesstøtten, og selv om de optager disse dyre banklån, så må de reelt nu, hvis de skal klare sig, arbejde 22 uger om året; altså

næsten halvdelen af året må de uddannelsessøgende tage erhvervsarbejde, og det rimer overordentlig dårligt med de hensigtserklæringer, der er afgivet fra ministeren tidligere om, at uddannelserne skulle effektiviseres, og at der skulle gives mulighed for, at de unge også havde muligheder for at gennemføre deres studium.

Derfor havde vi håbet, at ministeren eventuelt havde taget initiativet til en ekstra udbetaling. Det har hun ikke gjort. Derfor er det et beskedent ønske fra vores side, at man nu i hvert fald tager et initiativ og ser at få rettet op på tingene til næste år.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg er enig med spørgeren i, at de uddannelsessøgendes støtteforhold er for dårlige, og det er også derfor, der kommer et lovforslag. Så vil jeg i øvrigt gerne benytte lejligheden til at takke for påmindelsen og for den imødekommenthed, som der hermed gives udtryk for.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Fjerde næstformand (Poul Dam):

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af skriftlige spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

Camre: spm. nr. 141

Dohrmann: spm. nr. 142

Steen Folke: spm. nr. 143 og 147

Honoré: spm. nr. 149

Brusvang: spm. nr. 151, 152 og 154

Spørgsmålene og besvareelserne vil blive optaget i Folketingstidende.

Skriftligt besvarede spørgsmål.

Af Camre (S) til udenrigsministeren (24/11 76):

»Hvad er begrundelsen for, at Danmark i FN-plenarforsamlingen den 12. november 1976 undlod at stemme for FN-resolution nr. 956 om genetablering af normale forhold på Cypern?«

(Spm. nr. 141).

Begrundelse.

Umiddelbart efter det højreorienterede kupforsøg mod Cyperns selvstændighed i juli 1974 og den påfølgende tyrkiske invasion vedtog